

EBA/GL/2022/11

26. rujna 2022.

Smjernice

o prenosivosti kako bi se dopunila
procjena mogućnosti sanacije za
strategije prijenosa

1. Obveze usklađivanja i izvješćivanja

Status ovih smjernica

1. Ovaj dokument sadržava smjernice izdane na temelju članka 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010¹. U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 nadležna tijela i financijske institucije moraju ulagati napore da se usklade s ovim smjernicama.
2. U smjernicama se iznosi stajalište EBA-e o odgovarajućim nadzornim praksama unutar Europskog sustava financijskog nadzora ili o tome kako bi se pravo Unije trebalo primjenjivati u određenom području. Nadležna tijela određena člankom 4. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1093/2010 na koja se smjernice primjenjuju trebaju se s njima uskladiti tako da ih na odgovarajući način uključe u svoje prakse (npr. izmjenama svojeg pravnog okvira ili nadzornih postupaka), uključujući i slučajeve u kojima su smjernice ponajprije upućene institucijama.

Zahtjevi izvješćivanja

3. U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 nadležna tijela moraju obavijestiti EBA-u o tome jesu li usklađena ili se namjeravaju uskladiti s ovim smjernicama, odnosno o razlozima neusklađenosti do 09.03.2023. U slučaju izostanka takve obavijesti unutar tog roka EBA će smatrati da nadležna tijela nisu usklađena. Obavijesti se dostavljaju slanjem ispunjenog obrasca koji se nalazi na mrežnom mjestu EBA-e s naznakom „EBA/GL/2022/11”. Obavijesti trebaju slati osobe s odgovarajućom nadležnošću za izvješćivanje o usklađenosti u ime svojih nadležnih tijela. EBA-i se mora prijaviti i svaka promjena statusa usklađenosti.
4. Obavijesti će se objaviti na mrežnom mjestu EBA-e u skladu s člankom 16. stavkom 3.

¹ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

2. Predmet, područje primjene i definicije

Predmet

1. U ovim se smjernicama, uzimajući u obzir članak 10. stavak 5. i članak 11. stavak 1. Direktive (EU) 2014/59², utvrđuju mjere koje institucije i sanacijska tijela trebaju poduzeti kako bi se poboljšala mogućnost sanacije institucija, uključujući subjekte iz članka 1. stavka 1. („institucije”), grupe ili sanacijske grupe u kontekstu procjene mogućnosti sanacije u skladu s člancima 15. i 16. te direktive, posebice kada su instrumenti prijenosa predviđeni u sanacijskoj strategiji.
2. Ove smjernice treba tumačiti zajedno sa Smjernicama 2022/1 od 13. siječnja 2022. o poboljšanju mogućnosti sanacije za institucije i sanacijska tijela u skladu s člancima 15. i 16. Direktive 2014/59/EU („Smjernice EBA-e o mogućnosti sanacije”).

Područje primjene

3. Ove se smjernice primjenjuju ako je instrument prijenosa dio preferirane sanacijske strategije. Međutim, sanacijska tijela mogu odlučiti primijeniti dijelove ovih smjernica specifične za instrument sanacije (npr. strategije prijenosa) na institucije čije se planirane preferirane sanacijske strategije ne oslanjaju na te instrumente, kao što je uključivanje samo instrumenata prijenosa kao druge strategije, kako je navedeno u članku 22. prvom podstavku točki 2. podtočki (e) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075³.
4. Ove se smjernice ne primjenjuju na institucije koje podliježu pojednostavljenim obvezama u pogledu planiranja sanacije u skladu s člankom 4. Direktive 2014/59/EU.
5. U slučaju promjene sanacijske strategije, posebice novim uključivanjem instrumenta prijenosa u preferiranu sanacijsku strategiju, ove se smjernice trebaju u potpunosti primjenjivati što je prije moguće, a najkasnije tri godine od datuma odobrenja plana sanacije, uključujući novu sanacijsku strategiju.

² Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12. 6. 2014., str. 190.).

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 od 23. ožujka 2016. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju sadržaj planova oporavka, planova sanacije i planova sanacije grupe, minimalni kriteriji koje nadležno tijelo treba procijeniti u pogledu planova oporavka i planova oporavka grupe, uvjeti za financijsku potporu grupe, zahtjevi za neovisne procjenitelje, ugovorno priznavanje ovlasti otpisa i konverzije, postupci i sadržaj zahtjeva u pogledu obavješćivanja i obavijesti o suspenziji te operativno funkcioniranje sanacijskih kolegija (SL L 184, 8.7.2016., str. 1.).

6. Sanacijska tijela mogu se odlučiti za primjenu ovih smjernica u cijelosti ili djelomično na institucije koje podliježu pojednostavljenim obvezama u pogledu planiranja sanacije ili na institucije u čijem se planu sanacije predviđa redovni postupak zbog insolventnosti u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.
7. Za institucije koje nisu dio grupe koja podliježe nadzoru na konsolidiranoj osnovi, u skladu s člancima 111. i 112. Direktive 2013/36/EU⁴, ove se smjernice primjenjuju na pojedinačnoj osnovi.
8. Za institucije koje su dio grupe koja podliježe nadzoru na konsolidiranoj osnovi u skladu s člancima 111. i 112. Direktive 2013/36/EU, ove se smjernice primjenjuju na cijelu grupu u sanaciji, tj. na subjekte u sanaciji i njezina društva kćeri.

Adresati

9. Ove su smjernice upućene sanacijskim tijelima kako su definirana u članku 4. točki 2. podtočki v. („sanacijska tijela”) Uredbe (EU) br. 1093/2010 i financijskim institucijama koje su subjekti obuhvaćeni područjem primjene Direktive 2014/59/EU kako je definirano u članku 4. točki 1. Uredbe br. 1093/2010 („institucije”).

Definicije

- Ako nije drugačije određeno, pojmovi upotrijebljeni i utvrđeni u Direktivi 2014/59/EU i Smjernicama EBA-e o mogućnosti sanacije imaju isto značenje u ovim smjernicama.
- „Strategije ili instrumenti prijenosa” za potrebe ovih smjernica odnose se na prodaju poslovanja (putem prijenosa dionica ili prijenosa imovine), u skladu s člankom 38. Direktive 2014/59/EU („prodaja poslovanja”), prijelaznu instituciju (naziva se i zatvorenom unutarnjom sanacijom), u skladu s člankom 40. Direktive 2014/59/EU („prijelazna institucija”) i instrument odvajanja imovine, u skladu s člankom 42. Direktive 2014/59/EU („instrument odvajanja imovine”).

3. Provedba

Datum početka primjene

Ove smjernice primjenjuju se od **1. siječnja 2024.**

⁴ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

4. Definicija područja prijenosa

10. Sanacijska tijela trebaju odrediti metodologiju za definiranje jednog ili više subjekata, linija poslovanja ili portfelja imovine, prava i/ili obveza koje treba prenijeti („područje prijenosa”) jer je to i dalje odgovornost sanacijskih tijela u trenutku sanacije.
11. U fazi planiranja sanacije institucije trebaju moći predložiti područje prijenosa, kako je definirano u točki 10. U tu svrhu institucije trebaju utvrditi sve prepreke i predložiti moguća poboljšanja te trebaju moći predložiti alternativno područje prijenosa ili njegove izmjene u cilju poboljšanja opravdanosti i provedivosti strategije ili instrumenta prijenosa, kako je opisano u planu sanacije.
12. Institucije na zahtjev sanacijskog tijela trebaju moći:
 - a) utvrditi i izdvojiti sastavnice područja prijenosa, kako su ga definirala sanacijska tijela i u skladu sa smjernicama sanacijskih tijela, u skladu s člankom 11. Direktive 2014/59/EU; te
 - b) testirati primjenjivost područja prijenosa u različitim scenarijima o kojima su obavijestila sanacijska tijela u skladu s člankom 10. stavkom 3., člankom 10. stavkom 7. točkom (j) i člankom 12. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU.
13. Sanacijska tijela, pri određivanju metodologije za definiranje područja prijenosa u planovima sanacije, u skladu s člankom 10. stavkom 1., člankom 10. stavkom 7. točkom (j) i člankom 12. stavkom 3. točkom (b) Direktive 2014/59/EU, trebaju uzeti u obzir:
 - a. svrhe instrumenata (prema sanacijskoj strategiji definiranoj za instituciju) i aktivnosti institucija. Naposljetku, osnovno područje prijenosa treba se sastojati od imovine, prava i/ili obveza koji su nužni ili ključni za prijenos kako bi se ispunili ciljevi sanacije, regulatorne obveze (uključujući zaštićene obveze u skladu s člankom 44. Direktive 2014/59/EU ili obveze iz članka 73. Direktive 2014/59/EU) i svrhe instrumenta („prva razina područja prijenosa”) te njegovo utvrđivanje treba odgovarati popisu kriterija dodatno razrađenih u odjeljku 4.1 u nastavku;
 - b. međusobnu povezanost u instituciji. U skladu s prethodnom podtočkom (a), međusobna povezanost koja se ne može ukloniti bez dugotrajnih i skupih napora ili zbog pravnih ograničenja (uključujući ona koja se odnose na zaštitne mjere utvrđene u člancima od 76. do 80. Direktive 2014/59/EU) treba se integrirati u područje prijenosa („druga razina područja prijenosa”) u skladu s odjeljkom 4.2 u nastavku.
14. Institucije sanacijskim tijelima trebaju označiti prepreke u pogledu prenosivosti kod primjene definicije područja prijenosa na njihovu imovinu, prava i/ili obveze te predložiti potencijalne instrumente ublažavanja i rješenja. Institucije trebaju raditi na smanjenju tih prepreka tijekom

vremena. Pri procjeni prepreka u pogledu prijenosa posebna pozornost treba se posvetiti prekograničnim pitanjima u skladu s odjeljkom 4.3.

15. Pri utvrđivanju metodologije za definiranje područja prijenosa i u cilju razvoja sanacijske strategije kojom se na najbolji način postižu ciljevi sanacije, sanacijska tijela trebaju razmotriti mogućnost podjele područja na različite jedinice radi pripreme za različite scenarije, uzeti u obzir kombinaciju instrumenata prijenosa, omogućiti različite uzastopne prijenose i kombinacije u okviru istog sanacijskog instrumenta ili višestrukim primateljima, ovisno o potrebi.

4.1 Posebna razmatranja za svaki instrument prijenosa

4.1.1 Prodaja poslovanja (prodaja poslovanja)

16. Ako sanacijska strategija uključuje instrument prodaje poslovanja, sanacijska tijela trebaju, u okviru planiranja sanacije, ocijeniti rizik prijenosa imovine i dionica⁵ te razmotriti najmanje nametljivu transakciju kojom se na najbolji način postižu ciljevi sanacije u skladu s točkama od 10 do 15.
17. Za prijenose dionica institucije trebaju analizirati kako područje prijenosa privlači tržišni interes s obzirom na cilj da se u najvećoj mogućoj mjeri poveća prodajna cijena za područje prijenosa, uzimajući u obzir aktivnosti planiranja oporavka, usporedive transakcije, referentne vrijednosti ili tržišne trendove. Institucije zatim trebaju obavijestiti sanacijska tijela o ishodu te analize kako bi je uzela u obzir u svojoj procjeni prenosivosti u kontekstu planiranja sanacije. Tom procjenom treba uzeti u obzir, ako su dostupni, aktivnosti, poslovni model, financijske rezultate, odnose s klijentima, distribucijske kanale i zemljopisnu raščlambu područja prijenosa.
18. Za prijenose imovine, institucije trebaju analizirati u kojoj mjeri područje prijenosa privlači tržišni interes, uzimajući u obzir dodatne stavke koje bi područje učinile privlačnijim kupcu, uključujući gotovinu, drugu likvidnu imovinu i prihodonosne kredite. One zatim trebaju obavijestiti sanacijska tijela o ishodu te analize kako bi je uzela u obzir u svojoj procjeni prenosivosti u kontekstu planiranja sanacije.
19. U skladu s točkom 11 ovih smjernica, institucije trebaju pridonijeti utvrđivanju dostupnih mogućnosti za poboljšanje definicije područja prijenosa u cilju olakšavanja provedbe prijenosa. Institucije posebno trebaju razmotriti može li se područje prijenosa pojednostavniti kako bi se smanjili rizici izvršenja u sanaciji. Institucije također trebaju razmotriti mogućnosti koje treba primijeniti na definiciju područja prijenosa kako bi se u najvećoj mogućoj mjeri povećao uspjeh prijenosa, kao što su jamstva za portfelj imovine (članak 101. stavak 1. točka (a) Direktive 2014/59/EU) ili „izoliranja” određene neželjene imovine, prava i/ili obveza koji nisu potrebni za

⁵ Trgovanje dionicama sastoji se od prijenosa (kako je definiran u članku 63. stavku 1. točki (c) Direktive 2014/59/EU) vlasničkih instrumenata (kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki 61. Direktive 2014/59/EU) na primatelja (kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 80. Direktive 2014/59/EU), dok je trgovanje imovinom prijenos (kako je definiran u članku 63. stavku 1. točki (d) Direktive 2014/59/EU) imovine, prava i/ili obveza na primatelja (kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 80. Direktive 2014/59/EU).

kontinuitet ključnih funkcija i/ili temeljnih linija poslovanja, oslanjajući se na utvrđivanje jedinica područja prijenosa u skladu s točkom 21.

20. Instrukcije također trebaju analizirati tržišni kapacitet za apsorpciju područja prijenosa, procjenjujući postojanje ulagatelja treće strane s dostatnim sredstvima, u slučaju kreditnih institucija s viškom kapitala i/ili dovoljnim pristupom tržištu, prethodno iskustvo integracije i sposobnost s obzirom na tržišno natjecanje i strateške aspekte. Instrukcije zatim trebaju obavijestiti sanacijska tijela o ishodu te analize.
21. Sanacijska tijela trebaju iskoristiti izvršenje opisano u točkama 18 i 25. navedenih smjernica kako bi razmotrila mogućnost različitih potencijalnih stjecatelja za različite dijelove područja prijenosa u skladu s predmetnim tržištima, njihovim apsorpcijskim kapacitetom ili zemljopisnim značajkama aktivnosti, a kako bi se što više povećali izgledi za uspjeh strategije prijenosa i poduprla mogućnost sanacije. Prema potrebi, u skladu s člankom 39. stavkom 1. Direktive 2014/59/EU, sanacijska tijela trebaju razmotriti podjelu područja prijenosa na jedinice kako bi se sanacijska strategija bolje prilagodila nepredvidivim uvjetima sanacije i različitim mogućim scenarijima koje treba ispitati.
22. U mjeri u kojoj je to moguće i kako bi se dodatno povećala mogućnost sanacije, instrukcije trebaju analizirati moguće promjene područja do kojih bi moglo doći dok se poslovanje institucije razvija i gospodarski uvjeti mijenjaju te o ishodu te analize obavijestiti sanacijska tijela. U najvećoj mogućoj mjeri treba uzeti u obzir strukturne promjene i predvidive učinke. Treba uzeti u obzir barem učinak mogućnosti oporavka na imovinu, prava i/ili obveze prihvatljive za osnovno područje prijenosa (prve razine) na temelju prethodnih točaka 13.a, 19 i 20 ovih smjernica.

4.1.2 Prijelazna institucija (prijelazna institucija)

23. Sanacijska tijela trebaju uzeti u obzir ciljeve i izlaznu strategiju prijelazne institucije, s obzirom na razmatrani scenarij, pri utvrđivanju metodologije za definiranje područja koje će se prenijeti na prijelaznu instituciju, u skladu s točkama od 10 do 13 ovih smjernica. Konkretno, osnovno područje prijenosa (prve razine) može se drukčije definirati ako je prijelazna institucija uspostavljena radi daljnje provedbe potrebnog odvajanja unutar institucije ili naplate imovine, prava i obveza od različitih institucija koje podliježu sanaciji u skladu s člankom 40. stavkom 1. Direktive 2014/59/EU ili ako će se prijelazna institucija prodati kao cjelina ili u dijelovima u skladu s člankom 41. stavkom 2. Direktive 2014/59/EU.
24. Instrukcije trebaju podržavati sanacijska tijela testiranjem primjenjivosti (u skladu s točkom 12(b) i 15 ovih smjernica) definicije područja prijenosa, podrškom procjene rizika izvršenja, savjetovanjem o mogućem poboljšanju područja prijenosa i procjenom tržišnog apetita i kapaciteta za apsorpciju područja prijenosa. Time se doprinosi tome da sanacijska tijela što više povećaju utrživost prijelazne institucije i podrže odabir tog sanacijskog instrumenta u planovima sanacije.

25. Institucije trebaju procijeniti profil rizičnosti prihvatljive imovine, prava i obveza unutar područja prijenosa te podržati procjenu sanacijskih tijela u pogledu njihove usklađenosti s održivošću prijelazne institucije, koja treba nastaviti pružati ključne funkcije. Naposljetku, profil rizičnosti (uključujući kreditne rizike, tržišne rizike ili operativne rizike) područja prijenosa ne bi trebao ugroziti održivost prijelazne institucije prije nego što bude predmet postupka prodaje.
26. Ako je prijelazna institucija osmišljena tako da pruža potporu samo jednoj instituciji, institucija treba pružiti potporu sanacijskom tijelu pri procjeni kalibracije kapitalne i likvidnosne pozicije područja prijenosa, osiguravajući da vrijednost obveza, u skladu s člankom 40. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU, ne premašuje vrijednost imovine prenesene s institucije u sanaciji ili osigurane iz drugih izvora, a sanacijsko tijelo treba procijeniti učinak područja prijenosa na kapitalne i likvidnosne pozicije prijelazne institucije. Slično tome, kako bi se osigurala uravnotežena likvidnosna pozicija prijelazne institucije, profil dospjeća imovine treba biti u skladu s dospjećem obveza, a posebnu pozornost treba posvetiti ponderiranju ukupne kamatne stope na obveze u usporedbi s ukupnom kamatnom stopom koja proizlazi iz imovine.
27. Kako bi se dodatno povećala mogućnost sanacije, institucije trebaju podržati sanacijska tijela u procjeni mogućih promjena područja slično načelima utvrđenima u točki 22 ovih smjernica koja bi mogla utjecati na područje prijenosa kako je definirano u točkama od 13.a i 23 do 26 ovih smjernica.
28. Sanacijska tijela trebaju razmotriti uvjete pod kojima bi prijenosi natrag na instituciju bili potrebni i/ili korisni u pogledu sanacijske strategije. To razmatranje treba primjenjivati na razini jedinice područja prijenosa.
29. Sanacijska tijela trebaju razmotriti je li izvedivo trgovati dionicama u okviru izvršenja prijelazne institucije.

4.1.3 Instrument odvajanja imovine (instrument odvajanja imovine)

30. Institucije, na temelju informacija koje su dostavila sanacijska tijela, trebaju tijelima označiti imovinu, prava i/ili obveze koji ispunjavaju uvjete iz članka 42. stavka 5. Direktive 2014/59/EU i načela utvrđena u Smjernicama EBA-e o instrumentu odvajanja imovine⁶ kako bi ispitale u kojoj se mjeri instrument odvajanja imovine može primijeniti u skladu s člankom 12. stavkom 3. točkom (b) Direktive 2014/59/EU.
31. Institucije, na temelju smjernica sanacijskih tijela, trebaju utvrditi stavke koje treba uključiti u područje prijenosa kako bi odgovarale obilježjima društva za upravljanje imovinom (društvo za upravljanje imovinom) kako su ih definirala sanacijska tijela. U tom smislu, u skladu s člankom 42. stavkom 5. točkom (c) Direktive 2014/59/EU, sanacijska tijela trebaju procijeniti je li prijenos potreban za maksimiziranje prihoda od likvidacije te stoga ne treba zanemariti

⁶ Smjernice EBA-e o utvrđivanju kada bi likvidacija imovine ili obveza redovnog postupka u slučaju insolventnosti mogla negativno utjecati na jedno ili više financijskih tržišta na temelju članka 42. stavka 14. Direktive 2014/59/EU (EBA/GL/2015/05).

poslovni model društva za upravljanje imovinom i izlaznu strategiju. Konkretno, sanacijska tijela trebaju osigurati:

- da je područje prijenosa u skladu s poslovnim modelom društva za upravljanje imovinom ako je već uspostavljen, ili razmotriti uspostavu poslovnog modela društva za upravljanje imovinom. Društva za upravljanje imovinom mogu biti osmišljena tako da budu usmjerena na jednu imovinu ili specijalizirana za određeno zemljopisno područje;
- da, posebno u slučaju društva za upravljanje imovinom za koje se očekuje da će apsorbirati portfelje i aktivnosti različitih institucija, postoji usklađenost između područja prijenosa i strategije raspolaganja kojom se osigurava maksimalno povećanje prihoda od likvidacije, izbjegavanje uništenja vrijednosti i izazivanje učinaka mjerila;
- da područje prijenosa društvu za upravljanje imovinom omogućuje, koliko je to moguće, da dosegne kritičnu veličinu kako bi imalo koristi od ekonomije razmjera. U idealnom slučaju kritična veličina treba ostati u razmjerima tržišta na kojem djeluje;
- da područje prijenosa stavlja društvo za upravljanje imovinom u položaj da povрати dugoročnu vrijednost veću od tržišne vrijednosti na datum vrednovanja u skladu s točkom 32 ovih smjernica, što znači da portfelje s negativnim dugoročnim izgledima treba pažljivo razmotriti.

32. Sanacijska tijela trebaju utvrditi metodologiju kojom bi institucije strukturirale područje prijenosa namijenjeno društvu za upravljanje imovinom u okviru instrumenta odvajanja imovine tako da je dugoročna vrijednost područja iznad njegove tržišne vrijednosti kako bi se izbjeglo uništenje vrijednosti, smanjio trošak sanacije i zaštitila javna sredstva (članak 31. stavak 2. Direktive 2014/59/EU). Dugoročna vrijednost može se procijeniti na temelju postojeće tržišne vrijednosti za prihodonosne portfelje. Međutim, problem se javlja za umanjene ili neprihodonosne portfelje, te u tim slučajevima tijela trebaju procijeniti perspektive poboljšanja za predmetne portfelje i tržišta koje proizlaze iz dostupnih analiza tržišta, osloniti se na procjenu nadzornih tijela i procijeniti moguće kombinacije s prihodonosnom imovinom (kombinacija različitih jedinica u skladu s točkom 15 ovih smjernica) kako bi pozitivno utjecala na ukupni profil područja prijenosa.

33. Kako bi se dodatno povećala mogućnost sanacije, institucije trebaju podržati sanacijska tijela u procjeni mogućih promjena područja kako je utvrđeno u točki 22 ovih smjernica koje bi mogle utjecati na područje prijenosa.

34. Sanacijska tijela trebaju razmotriti uvjete pod kojima bi prijenosi natrag na instituciju bili potrebni i/ili korisni u pogledu sanacijske strategije. To razmatranje treba primjenjivati na razini jedinice područja prijenosa.

4.2 Procjena međusobne povezanosti

35. Kako bi se podržao zahtjev iz točaka 99. do 101. Smjernica EBA-e o mogućnosti sanacije i osigurao kontinuitet područja prijenosa nakon odvajanja od ostatka grupe u skladu s

točkom 13.b ovih smjernica, institucije trebaju moći objasniti sanacijskim tijelima analizu konteksta kojom se podržava utvrđivanje informacija obuhvaćenih točkama 15., 16. i 44. Smjernica EBA-e o mogućnosti sanacije i podupire planiranje sanacije. Konkretno, u skladu s načelom proporcionalnosti, institucije trebaju moći:

- raščlaniti temeljne linije poslovanja i ključne funkcije na funkcionalne procese⁷ i rasporediti ih u organizacijske jedinice prema potrebi;
- procijeniti ulogu organizacijskih jedinica i usluga koje one pružaju;
- utvrditi odgovarajuće elemente, kao što su imovina, obveze, osoblje, resursi, sustavi i aplikacije, koji su uključeni u organizacijske jedinice, prema potrebi.

36. Institucije sanacijskim tijelima trebaju istaknuti potencijalne probleme pri razdvajanju elemenata organizacijskih jedinica od sastavnica osnovnog područja prijenosa (prve razine) (sukobi u pogledu razdvajanja), zato što ih nije moguće jednostavno zamijeniti, zato što bi mogli dovesti do dodatnih i nerazmjernih rizika ili zato što bi njihovo razdvajanje bilo neoptimalno u odnosu na ciljeve sanacije. U postupku utvrđivanja moguće odvojivosti sukoba treba uzeti u obzir elemente utvrđene u točkama od 37 do 49. ovih smjernica i u najvećoj mogućoj mjeri iskoristiti rad na planiranju oporavka. Ishod treba uključiti u definiciju područja prijenosa u planu sanacije i procjenu provedivosti sanacijske strategije. Ovisno o opsegu međusobne povezanosti i različitim scenarijima sanacije, procjena međusobne povezanosti može se s vremenom provoditi u fazama.

Međusobna financijska povezanost

37. U skladu s točkom 100. Smjernica o mogućnosti sanacije, institucije sanacijskim tijelima trebaju osigurati utvrđivanje veza zaštićenih člancima od 76. do 80. Direktive 2014/59/EU.

38. Kako bi se i. izbjegli nepotrebni financijski poremećaji i osigurala pouzdanost financijskih usluga koje se pružaju područjem prijenosa ili ii. ograničile nestabilnosti financiranja aktivnosti koje će se nastaviti (uključujući u okviru instrumenta odvajanja imovine za prethodni subjekt), osnovno područje prijenosa treba, kada je to moguće i podložno točki 41 ovih smjernica, prenijeti s povezanim financijskim obvezama i zaštitom. Stoga u planiranju sanacije institucije sa strategijama prijenosa uključenima u njihove planove sanacije trebaju:

- utvrditi financijske veze između izvanbilančnih i bilančnih izloženosti i obveza, a posebno jamstava (uključujući, prema potrebi, upućivanja na: područje primjene⁸; trajanje; prava prijevremenog raskida; klauzule o promjeni kontrole ili unakrsnom neispunjavanju obveza; ili primjenjivo pravo) koja su pružena i primljena, pri čemu se razlikuju vanjska jamstva i

⁷ Funkcionalni procesi mogu se definirati kao svakodnevne aktivnosti kojima se podupiru poslovne linije.

⁸ To su, na primjer, pisma podrške.

jamstva unutar grupe. Jamstva unutar grupe⁹ treba posebno procijeniti kako bi se ocijenilo treba li ih prenijeti ili otkazati bez izazivanja problema;

- utvrditi postojeće zaštite od rizika koje već nisu obuhvaćene prethodno navedenim zaštitnim mjerama;
- utvrditi organizacijske jedinice odgovorne za osiguravanje financiranja i njihove ugovorne veze s drugim jedinicama, uzimajući u obzir novčane priljeve i odljeve te kapacitet likvidnosne pokrivenosti;
- razviti, prema potrebi, aranžmane kojima se osigurava održavanje postojećih sporazuma u sanaciji i nakon nje, kontinuitet uzastopnih transakcija odvojenih jedinica te pristup odvojenih jedinica valutama.

Pravna međusobna povezanost

39. Kako bi pružile potporu sanacijskim tijelima, institucije trebaju utvrditi pravnu međusobnu povezanost između osnovnog područja prijenosa i ostatka institucije, uključujući, ali ne ograničavajući se na:

- a. Na razini subjekata: i. vlasničke instrumente među subjektima; ii. porezne veze; iii. obveze prema drugim članovima zadruge, prema potrebi; iv. pravni odnos između subjekata i svih mehanizama solidarnosti ili institucionalnih sustava zaštite (institucionalni sustav zaštite); v. relevantne ugovore s klauzulama o isključenju, kao što su, na primjer, zajednički pothvat ili druga partnerstva s osiguravajućim društvima.
- b. Na razini organizacijskih jedinica: pravnu međusobnu povezanost zbog postojećih obveza pružanja usluga na temelju sporazuma o razini usluga ili ne, ugovore o radu i kolektivne ugovore¹⁰ te ugovorne odredbe povezane s imovinom i obvezama svake jedinice.

40. Institucije trebaju utvrditi moguće sukobe u pogledu odvojivosti u vezi s prethodno navedenim elementima i dostaviti sanacijskim tijelima sve potrebne informacije kako bi se pojasnili sljedeći elementi:

(i) moguće posljedice definicije područja prijenosa na vlasničku strukturu institucije i na neovisnost stjecatelja;

(ii) bi li se druga razina područja prijenosa mogla strukturirati tako da ne dovodi do nepotrebnih gubitaka zbog poreznih razloga;

(iii) treba li nastaviti s dogovorima o suradnji koji bi mogli biti od koristi za područje prijenosa;

⁹ Jamstva unutar grupe, u kontekstu ovih smjernica, treba široko tumačiti kao mehanizme za prijenos gubitaka.

¹⁰ U skladu s člankom 5. stavkom 1. Direktive o prijenosu poduzeća 2001/23/EZ (TUPE) i člankom 34. stavkom 4. Direktive 2014/59/EU, automatizam prijenosa ugovora o radu ne primjenjuje se u slučaju prijenosa putem bilo koje prijelazne institucije, prodaje poslovanja ili instrumenata odvajanja imovine.

(iv) može li se članstvo u institucionalnom sustavu zaštite, udruženju ili sličnim aranžmanima solidarnosti i dalje nastaviti za područje prijenosa i potencijalne povezane obveze povezane s područjem prijenosa te, prema potrebi, procijeniti nastavljaju li se u sanaciji ili ukidaju izuzeća za institucionalni sustav zaštite/udruženje (kao što su ona predviđena člankom 113. stavkom 7. i člankom 49. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013) te koje bi bile posljedice;

(v) utječu li i u kojoj mjeri potencijalni rizici od sudskih sporova (uključujući rizike od sudskih sporova koji proizlaze iz same mjere sanacije pod vodstvom sanacijskih tijela) na područje prijenosa.

41. Sanacijska tijela trebaju procijeniti u kojoj bi se mjeri ovlasti iz članka 64. stavka 1. Direktive 2014/59/EU za izmjenu ili otkazivanje ugovora mogle upotrijebiti kako bi se bolje definirala druga razina područja prijenosa i uklonila nepotrebna međusobna povezanost.

Operativna međusobna povezanost

42. Osim raspoređivanja ekvivalenata punog radnog vremena na sastavnice područja prijenosa (vidjeti točku 35 ovih smjernica), institucije trebaju pružiti informacije o stručnom znanju potrebnom za obavljanje aktivnosti uključenih u područje prijenosa. Naposljetku, razumijevanje stručnog znanja uzet će se u obzir pri procjeni zamjenjivosti osoblja i ublažavanju sukoba u pogledu odvajanja.

Poslovna međusobna povezanost

43. Institucije trebaju utvrditi međusobnu poslovnu povezanost, primjerice sve povezanosti među organizacijskim jedinicama u kojima se poslovnim linijom upravlja preko više organizacijskih jedinica ili čiji se prihod temelji na aktivnostima koje obavljaju različite organizacijske jedinice, uključujući sinergije ili klijente unakrsnih aktivnosti.

44. Sanacijska tijela trebaju razmotriti metodologiju za definiranje područja prijenosa s obzirom na međusobnu povezanost poslovanja tako da i. područje koje se prenosi na društvo za upravljanje imovinom ne utječe negativno na franšizu poslovanja (uključujući ključne funkcije i temeljne linije poslovanja) koja ostaje u nadležnosti institucije koja podliježe sanaciji i koja bi trebala nastaviti s radom, ii. ili, alternativno, da prepuštanje jedinica instituciji koja podliježe sanaciji ne šteti franšizi poslovanja (uključujući ključne funkcije i temeljne linije poslovanja) prenesenog na jednog ili više potencijalnih stjecatelja ili prijelaznu instituciju.

4.3 Procjena prekograničnih aspekata

45. Institucije na zahtjev trebaju obavijestiti sanacijska tijela o mjerodavnom pravu i nacionalnim posebnostima imovine, stavki, poslovanja i subjekata obuhvaćenih područjem prijenosa.

46. Institucije trebaju označiti stavke koje su obuhvaćene područjem prijenosa ili na zahtjev, koje se mogu prenijeti samo unutar iste države članice, te utvrditi moguće postupke.

47. Radi usklađivanja s člankom 67. Direktive 2014/59/EU i člankom 30. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075 sanacijska tijela trebaju tijekom faze planiranja sanacije s tijelima trećih zemalja raspravljati o mogućnosti izvršavanja ovlasti prijenosa nad stavkama uređenima pravom treće zemlje. Na temelju ishoda rasprave sanacijsko tijelo morat će procijeniti jesu li sljedeće opcije izvedive:
- (i) tijelo treće zemlje priznat će ovlasti sanacijskog tijela za prijenos;
 - (ii) tijelo treće zemlje neće priznati ovlasti sanacijskog tijela za prijenos, ali neće uložiti prigovor na prijenos koji je potvrdio subjekt koji je predmet sanacije;
 - (iii) prijenos će biti moguć samo nakon znatnih troškova i vremena uložениh u sanaciju.
48. Kako bi se pružila potpora sanacijskim tijelima u njihovoj procjeni u skladu s prethodnom točkom, institucije, na temelju pravnih značajki elemenata područja prijenosa, trebaju analizirati i obavijestiti sanacijska tijela o provedivosti/opravednosti:
- potvrdnog sporazuma koji je potpisala institucija koja podliježe sanaciji, kojim se priznaje prijenos na stjecatelja (kupac, prijelazna institucija ili društvo za upravljanje imovinom) i potvrđuje prijenos u skladu s uvjetima koje je utvrdilo sanacijsko tijelo (u skladu s člankom 67. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2014/59/EU);
 - klauzule otporne na sanaciju u ugovorima za priznavanje i obavješćivanje druge ugovorne strane da ugovor može podlijezati izvršavanju sanacijskih ovlasti (u skladu s člankom 67. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2014/59/EU);
 - prijenosa stavki uređenih pravom treće zemlje na *ad hoc* subjekt (kao što je vozilo posebne namjene) u skladu s domaćim mjerodavnim pravom i prijenosa vlasničkih instrumenata subjekta u okviru područja prijenosa.
49. Institucije trebaju upozoriti tijela na svaki slučaj kada se pravom treće zemlje navedenim institucijama nalaže pružanje potpore njihovim društvima kćerima, u skladu s kojim će se stavke iz trećih zemalja morati uključiti u područje prijenosa.

5. Operativni prijenos

50. Definiranje područja prijenosa samo je jedan korak u provedbi instrumenta prijenosa. Priprema za operativni prijenos treba biti ključni element procjene mogućnosti sanacije za strategije prijenosa. U tom pogledu sanacijska tijela i institucije trebaju imati uspostavljene mehanizme kako bi se pripremili za prodaju područja prijenosa kako je definirano u odjeljku 4 i, u tom smislu:
- a. Sanacijska tijela trebaju razviti postupak prodaje (odjeljak 5.1.1) za potporu prodaji poslovanja i istražiti dodatne pripremne mjere (odjeljak 5.1.2) za potporu provedbi instrumenata prijenosa.
 - b. Institucije i sanacijska tijela trebaju razviti kapacitete za rješavanje sporova u pogledu odvajanja utvrđenih u odjeljku 4.2 i za pravodobnu provedbu prijenosa (odjeljak 5.2).
 - c. Institucije trebaju uspostaviti postupke za rješavanje operativnih posljedica prijenosa i sanacijskim tijelima trebaju dokazati pouzdanost tih postupaka (odjeljak 5.3).
51. Ako su instrumenti odvajanja imovine i prijelazne institucije sanacijski instrumenti predviđeni u sanacijskoj strategiji, sanacijska tijela trebaju imati uspostavljene postupke za osnivanje društva za upravljanje imovinom u skladu s člankom 42. Direktive 2014/59/EU i prijelazne institucije u skladu s člankom 41. Direktive 2014/59/EU, u odgovarajućem roku.

5.1 Priprema za prodaju

5.1.1 Priprema postupka prodaje

52. Sanacijska tijela trebaju u sanacijskim planovima ili bilo kojoj popratnoj dokumentaciji utvrditi na koji način mogu neometano provesti postupak prodaje iz točke 50 na što transparentniji način.
53. Kako bi se osigurala provedivost/opravanost prodaje poslovanja kao sanacijskog instrumenta, sanacijsko tijelo treba uz potporu institucija unaprijed utvrditi popis kriterija za koje se može očekivati da će potencijalni stjecatelji ispuniti na temelju značajki područja prijenosa i s obzirom na postojeće karakteristike sudionika na tržištu te vanjske čimbenike (kao što su regulatorna razmatranja u pogledu koncentracije tržišta, potrebe za dozvolama i odobrenjem i sve prepreke ulasku na tržište). Sanacijska tijela trebaju moći iskoristiti informacije dostupne nadzornim tijelima i planove oporavka.
54. Iako će strategija prodaje ovisiti o definiciji područja prijenosa (ovisno o instituciji i situaciji), sanacijska tijela trebaju razviti postupak prodaje, uzimajući u obzir barem sljedeće elemente:
- vremenski okvir postupka prodaje: vremenski raspored s ključnim etapama i rezultatima;

- definiranje operativnih potprocesa s jasnom raspodjelom zadaća među različitim timovima i stručnjacima koji obuhvaćaju sanacijska tijela, institucije, nadležna tijela i sve relevantne subjekte u skladu s točkama 56 i 57;
 - sastav i uloge timova i tijela;
 - dokumentaciju kojom se podržava okvir prodaje i postupak stavljanja na tržište (uključujući, ali ne ograničavajući se na pisma namjere; sporazum o povjerljivosti i druge pravne dokumente; predloške dostupne ponuditeljima; dokumente za ocjenjivanje ponuda; popis kriterija; dokumentaciju o nabavi i mandate za vanjske savjetnike; i predloške za medijsku komunikaciju);
 - povjerljive komunikacijske kanale, komunikacijske planove i informacije, podatke i izvješća.
55. Pri definiranju vremenskog okvira u skladu s člankom 10. stavkom 7. točkama (d) i (j) Direktive 2014/59/EU sanacijska tijela trebaju uzeti u obzir različite ključne etape relevantne za prijenose, a posebno referentni datum za planiranje sanacije¹¹, datum vrednovanja¹², datum sanacije¹³ i datum(e) prijenosa.
56. Sanacijska tijela trebaju utvrditi odobrenja ili suglasnosti koji ne bi bili obuhvaćeni izuzećima iz članka 63. stavka 2. Direktive 2014/59/EU i osigurati da se na njih odnosi postupak prodaje. To može uključivati odobrenje Europske komisije u pogledu koncentracije europske dimenzije u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (pravila EU-a o kontroli koncentracija – EUMR)¹⁴. Sanacijska tijela trebaju razmotriti interakcije s tijelima nadležnima za tržište i svim drugim tijelima za koja se očekuje da će intervenirati u postupak prodaje. Navedene interakcije s drugim tijelima trebaju se odvijati pravodobno i zbog njih vremenski okvir za prodaju ne smije postati neprimjeren u pogledu mogućnosti sanacije.
57. Za prekogranične grupe, područje prekograničnog prijenosa ili za prekogranične transakcije sanacijska tijela trebaju prema potrebi raspravljati o svojem okviru prodaje s drugim sanacijskim tijelima i nadležnim tijelima kako bi se usuglasila o raspodjeli zadaća, razmjeni informacija i vremenskom rasporedu, redovito ažurirala okvir prodaje i osigurala postojanje povjerljivih komunikacijskih linija. Rasprave se mogu održati, primjerice, u sanacijskim kolegijima, ako postoje, ili u skupinama za upravljanje kriznim situacijama, ako postoje (za GSV institucije), ili na *ad hoc* i manje formalnoj osnovi.

¹¹ U skladu s člankom 5. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1624 od 23. listopada 2018. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda u pogledu postupaka te standardnih obrazaca i predložaka za pružanje informacija za potrebe planova sanacije kreditnih institucija i investicijskih društava u skladu s Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/1066 (SL L 277, 7.11.2018., str. 1.–6.).

¹² Kako je navedeno u priručniku EBA-e o vrednovanju za potrebe sanacije (EBA-in priručnik o vrednovanju).

¹³ Kako je definirano u članku 1. točki (j) Delegirane uredbe Komisije 2018/345.

¹⁴ Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (Uredba EZ o koncentracijama) (SL L 024, 29.1.2004., str. 1.–22.).

58. Sanacijska tijela trebaju osigurati da je njihov postupak prodaje primjenjiv u najmanje dvama scenarijima: prodaja koja je uslijedila nakon postupka stavljanja na tržište u skladu s člankom 39. Direktive 2014/59/EU (koji se može smatrati „strateškom prodajom poslovanja”) i prodaja bez postupka stavljanja na tržište kako je predviđeno člankom 39. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU (koja se može smatrati „ubrzanom prodajom poslovanja”).
59. Sanacijsko tijelo treba biti spremno da što prije, a najkasnije do izjave o propadanju ili vjerojatnom propadanju, provede procjenu provedivosti postupka stavljanja na tržište u skladu sa smjernicama EBA-e o učinkovitosti instrumenta prodaje poslovanja¹⁵.
60. Postupak prodaje treba omogućiti neometano izvršenje ubrzane prodaje poslovanja tijekom sanacijskog vikenda. Kako bi se to postiglo, sanacijsko tijelo treba moći ažurirati (na primjer, provedbom aktivnosti praćenja tržišta, postojeći pristup ažuriranim relevantnim tržišnim podacima ili postojećim postupcima za traženje stručne pomoći u tom predmetu), u skladu s tržišnim uvjetima i područjem prijenosa na datum propadanja ili vjerojatnog propadanja, popis kriterija koje potencijalni stjecatelji moraju ispuniti i unaprijed utvrđeni popis potencijalnih stjecatelja na temelju točke 19 ovih smjernica. Sanacijsko tijelo treba što prije procijeniti moguće posljedice ubrzane prodaje poslovanja u odnosu na pravila o državnim potporama i osigurati provedbu ubrzane prodaje kojom se te posljedice svode na najmanju moguću mjeru¹⁶.
61. Kad je riječ o strateškoj prodaji poslovanja, sanacijska tijela trebaju moći ažurirati popis kriterija koje potencijalni stjecatelji trebaju ispuniti na temelju odjeljka 4.1. i točke 19 ovih smjernica. Postupak prodaje treba omogućiti neometano izvršenje strateške prodaje poslovanja kako bi se osigurao otvoren, transparentan i nediskriminirajući postupak stavljanja na tržište (zahtjevi stavljanja na tržište), čiji je cilj maksimiziranje prodajne cijene i utvrđivanje mogućih sukoba interesa. Navedeni kriteriji trebaju uključivati niz pokazatelja koji se odnose na financijsku, pravnu i operativnu snagu potencijalnih stjecatelja, koji trebaju biti povezani s područjem prijenosa i ne smiju pogodovati potencijalnim kupcima utvrđenima *ex ante*. Sanacijsko tijelo može zatražiti planove kojima se utvrđuje postupak integracije područja prijenosa od potencijalnog kupca i naglašavaju potrebne sposobnosti.
62. Sanacijska tijela trebaju se pripremiti za traženje vanjske pomoći (uključujući savjetnike, pravne savjetnike ili revizore) u okviru postupka prodaje ili za delegiranje postupka stavljanja na tržište. Odgovornost sanacijskog tijela ne smije se delegirati, a sanacijsko tijelo treba uspostaviti postupak odabira i imenovanja vanjskih savjetnika na temelju unaprijed definiranih kriterija u okviru definiranog mandata, nadzirati ih i preispitivati njihov doprinos, osigurati nepostojanje sukoba interesa i poštovanje povjerljivosti. U mandatu treba jasno definirati, među ostalim, ciljeve i rezultate, očekivano stručno znanje i resurse, vremenski okvir ili naknade.

5.1.2 Unutarnje odvajanje

¹⁵ Smjernice EBA-e o činjeničnim okolnostima koje predstavljaju važnu prijetnju financijskoj stabilnosti i o elementima povezanim s djelotvornošću instrumenta prodaje poslovanja iz članka 39. stavka 4. Direktive 2014/59/EU (EBA/GL/2015/04).

¹⁶ U skladu s dokumentom EBA Final Q&A2015_2339.

63. Procjena mogućnosti sanacije iz odjeljka C Priloga Direktivi 2014/59/EU treba se temeljiti na procjeni pravnih i korporativnih struktura institucije (točka 2. navedenog odjeljka C Priloga Direktivi 2014/59/EU), složenosti te strukture i poteškoćama u usklađivanju linija poslovanja sa subjektima grupe (točka 16. odjeljka C Priloga Direktivi 2014/59/EU) te usklađenosti te strukture s odabranim sanacijskim instrumentima (točka 21. odjeljka C Priloga Direktivi 2014/59/EU). Stoga sanacijska tijela trebaju razmotriti kako se najbolje pripremiti za instrument odvajanja imovine s obzirom na to da mnoge sastavnice područja prijenosa možda nisu unutar jedne pravne osobe ili jedne poslovne linije te, prema potrebi i ne dovodeći u pitanje ovlasti iz članka 17. Direktive 2014/59/EU, trebaju promicati razdvajanje portfelja na sljedeće načine:
- a. od institucija tražiti da imaju priručnike (vidjeti točku 75) u kojima se utvrđuje kako bi mogle odvojiti imovinu umanjene vrijednosti¹⁷ u jednoj poslovnoj liniji ili jednom pravnom subjektu kada se u sanacijskoj strategiji uzima u obzir instrument odvajanja imovine i kada su portfelji koji ispunjavaju uvjete za instrument odvajanja imovine raspršeni po grupi;
 - b. procjenom načina na koji bi se mogućnostima oporavka iz točke 14. odjeljka A Priloga Direktivi 2014/59/EU moglo podržati odvajanje imovine umanjene vrijednosti od ostatka grupe.
64. Kada se od njih zatraži da dokažu na koji način mogu odvojiti imovinu umanjene vrijednosti, institucije trebaju istaknuti kako će se njihovim djelovanjem:
- olakšati svaki dijagnostički postupak kako je navedeno u smjernicama EBA-e o testovima, procjenama ili vježbama koji mogu dovesti do mjera potpore¹⁸ jer bi većina imovine umanjenje vrijednosti bila centralizirana u jednoj posebnoj poslovnoj jedinici;
 - omogućiti pravilno utvrđivanje ugovornih prepreka, pravnih zahtjeva povezanih s imovinom umanjene vrijednosti i drugih vrsta prepreka prijenosu;
 - omogućiti lakše vrednovanje imovine umanjene vrijednosti (a time i neumanjenih poslovnih linija kojima se podupire odabir dopunskog sanacijskog instrumenta);
 - stvoriti visoka razina stručnosti u poslovnoj jedinici za postupanje s imovinom umanjene vrijednosti;
 - dovesti do razvoja namjenskog skupa podataka kojim bi se obuhvatila pitanja povezana s kolateralom i pitanja prava povezana s imovinom umanjene vrijednosti;
 - istaknuti posebne usluge potrebne za te stavke i početi provoditi mehanizam za upravljanje njima;

¹⁷ Imovinu umanjene vrijednosti za potrebe ovih smjernica treba tumačiti kao imovinu umanjene vrijednosti ili neprihodonosnu imovinu kako je navedeno u uvodnoj izjavi 59. Direktive 2014/59/EU.

¹⁸ Smjernice EBA-e o vrstama testova, procjena ili vježbi koje mogu dovesti do mjera potpore na temelju članka 32. stavka 4. točke (d) podtočke iii. Direktive o oporavku i preustroju banaka (EBA/GL/2014/09).

- dovesti do odvajanja potrebnih sredstava (uključujući financijska sredstva ili osoblje) koja bi se zatim mogla lakše prenijeti u trenutku sanacije, posebice uz pomoć aranžmana o uslugama.

65. Prema potrebi, institucije također trebaju dokazati svoje sposobnosti za stvaranje pravnih subjekata u skladu s točkom 48 ovih smjernica.

5.2 Mehanizmi kojima se osigurava neometano razdvajanje

5.2.1 Pravni aspekti

66. U skladu s člankom 67. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2014/59/EU institucije trebaju procijeniti, ako je primjenjivo, u kojoj se mjeri pravo države članice EU-a stvarno primjenjuje na ugovor na koji se primjenjuje pravo treće zemlje i učinkovitu primjenu sanacijskih ovlasti¹⁹.

67. Institucije trebaju procijeniti u kojoj bi se mjeri ugovorne značajke mogle izmijeniti kako bi se izbjeglo obavješćivanje i odobrenja koja nisu već izuzeta na temelju Direktive 2014/59/EU.

68. Institucije trebaju podržati sanacijska tijela u utvrđivanju bilo kakve promjene u statutu ili pravnom obliku koja proizlazi iz prijenosa definiranog područja prijenosa, s obzirom na to da subjekt možda neće biti prenosiv u skladu sa svojim postojećim pravnim oblikom na stjecatelja različitog pravnog oblika ili bi mogle postojati proturječne odredbe u statutu. Sanacijskim planom treba utvrditi postupak i potrebne mjere za pravodobno rješavanje tih pitanja.

5.2.2 Financijski aspekti

69. Ako kontinuitet područja prijenosa zahtijeva pristup valutama ili kontinuitet uzastopnih transakcija, kako je istaknuto u procjeni navedenoj u točki 69. Smjernica EBA-e o mogućnosti sanacije, institucije trebaju osigurati uspostavu mehanizama kojima se osigurava taj kontinuitet, u skladu s očekivanjima sanacijskog tijela. Na primjer, odgovarajući bankovni ugovori mogli bi se unaprijed sastaviti kako bi se osiguralo da se područje prijenosa, prema potrebi, nastavi provoditi u potrebnim valutama. Postojeći sporazumi također trebaju biti prenosivi na temelju Direktive 2014/59/EU.

70. Institucije trebaju pružati potporu sanacijskim tijelima da utvrde ulogu mehanizama solidarnosti (institucije sa središnjim tijelom) ili bilo kojeg postojećeg institucionalnog sustava zaštite u provedbi instrumenta prijenosa te da osiguraju brzo razdvajanje i mogućnost sanacije.

5.2.3 Operativni aspekti

71. U slučaju djelomičnog prijenosa na različite stjecatelje (kao što su društvo za upravljanje imovinom i prijelazna institucija) ili na stjecatelja, ali bez likvidacije institucije koja podliježe

¹⁹ Već se očekuje da će ugovori s trećim zemljama na kojima se temelji zakoniti prijenos relevantne imovine, prava i/ili obveza izričito osigurati značajke otporne na sanaciju te priznati i obavijestiti drugu ugovornu stranu da ugovor može podlijezati izvršavanju sanacijskih ovlasti za suspenziju ili ograničavanje prava ili obveza („ovlasti za obustavu”) u skladu s Direktivom 2014/59/EU.

sanaciji (ako se, na primjer, kombiniraju unutarnju sanaciju (*bail-in*) i instrument odvajanja imovine), ovlast iz članka 64. stavka 1. točke (d) Direktive 2014/59/EU možda neće biti dovoljna za održavanje svih pristupa uslugama. Stoga institucije trebaju obavijestiti sanacijska tijela o mogućnosti uključivanja klauzula o trostranom pristupu u ugovor s pružateljem usluga.

72. *[Zajedničko društvo za usluge]* Sanacijska tijela trebaju procijeniti utječe li postojeći model pružanja usluga na odvojivost područja prijenosa i razmotriti provedbene mehanizme utvrđene u točki 34. Smjernica EBA-e o mogućnosti sanacije.

73. *[Planovi za nepredviđene situacije infrastrukture financijskog tržišta]* Osim smjernica iz odjeljka 4.1.2. (a posebice točke 50.) Smjernica EBA-e o mogućnosti sanacije, institucije trebaju:

- Procijeniti kako će se potrebni pristupi infrastrukturama financijskog tržišta prenijeti na subjekt čija je svrha održavanje kontinuiteta ključne funkcije/osnovne poslovne linije i/ili kako se može uspostaviti neizravan pristup. Ako institucija koja podliježe sanaciji postane subjekt za likvidaciju (nakon primjene instrumenta prijenosa u skladu s člankom 37. stavkom 6. Direktive 2014/59/EU) ili u slučaju društva za upravljanje imovinom, pristup infrastrukturi financijskog tržišta može se ograničiti. Stoga treba odobriti neizravan pristup preko subjekta koji nastavlja s radom te u tu svrhu treba poduzeti mjere, pri čemu subjekt koji nastavlja s radom treba zadržati BIC, usluge povezivosti i komunikacijske usluge institucije u sanaciji.
- Procijeniti postojeće prijelazne mehanizme, ubrzane postupke podnošenja zahtjeva za pristup infrastrukturi financijskog tržišta ili mogućnosti davanja punomoći kako bi se održao kontinuitet pristupa infrastrukturi financijskog tržišta za područje prijenosa.
- Na zahtjev sanacijskih tijela procijeniti učinak prijenosa na usluge koje institucija pruža infrastrukturama financijskog tržišta i/ili drugim stranama.

5.3 Provedba popratnih postupaka

74. Prodaja područja prijenosa zahtijevat će dodatna djelovanja uz pripremu postupka prodaje i/ili će izazvati posljedice kojima bi trebalo upravljati i za koje bi se treba pripremiti kako bi se osigurao neometan prijenos kad je riječ o instituciji i sanacijskom tijelu.

Posebni aspekti relevantni za izvršenje prijenosa za instituciju

75. Institucije trebaju razviti interne postupke i pripremne mjere kako bi izvršenje prijenosa bilo opravdano i provedivo. Navedeni postupci trebaju obuhvaćati mehanizme upravljanja, uključujući jasno navođenje odgovornosti, linija izvješćivanja i uloga odbora, kao i definiranje postupovnih koraka i koraka vrednovanja, komunikacijski ustroj i opis relevantnog upravljačkog informatičkog sustava koji upravlja postupcima te dodatne informacije koje je potrebno prikupiti od trećih strana. Navedeni postupci trebaju se objediniti u namjenskim priručnicima

na zahtjev sanacijskih tijela i podvrgnuti vježbama kako bi se osigurala njihova operativnost. Elemente utvrđene u nastavku treba uključiti u popis postupaka koje treba obuhvatiti.

76. *[Prilagodba bilance]* Prijenos će se kombinirati s primjenom otpisa i konverzije instrumenata kapitala (WDCCI) i može se kombinirati s unutarnjom sanacijom (*bail-in*). Prodaja poslovanja zahtijeva utrživo poslovanje. Institucije trebaju razviti postupke za provedbu računovodstvenih prilagodbi i pravodobno priznati gubitke prije prijenosa kako ih ne bi prenijele na subjekt koji nastavlja s radom.
77. Ako institucije koje podliježu sanaciji nastave s radom, trebaju moći poduprijeti izradu bilance nakon sanacije za prestanak priznavanja područja prijenosa i njegovih prihoda u prethodno dogovorenim računovodstvenim standardima. Ne traži se da se takve bilance stalno ažuriraju u fazi prije sanacije, ali institucije trebaju dokazati da mogu sanacijskim tijelima brzo dostaviti bilance nakon sanacije koje odgovaraju području prijenosa koji su utvrdila sanacijska tijela uz pomoć institucija.
78. *[Pravna revizija]* Institucije trebaju provesti pravnu reviziju ugovora raspoređenih u područje prijenosa i poduprijeti procjenu iz točke 40. U pravnoj reviziji ugovora treba istaknuti:
- ugovorne klauzule koje predstavljaju izazov za prienos koji sanacijsko tijelo može ili ne može izmijeniti u skladu s člankom 64. Direktive 2014/59/EU i kojima se zakonski nameće obveza (uključujući posebno obavješćivanje klijenata ili tijela; odobrenje; ili zahtjeve za registraciju) u slučaju prijenosa ili radi prijenosa;
 - postojeće višestruke zaloge (kada je klijent založio isti kolateral za različite ugovore);
 - primjenjive posebne nacionalne propise, kao što je uredba o osiguranim obveznicama, kojima bi se mogli nametnuti određeni uvjeti za prienos (vidjeti odjeljak 3 točku 4.3 ovih smjernica);
 - postojeće sudske sporove i ugovorne odredbe koje bi mogle dovesti do sudskih sporova tijekom sanacije ili nakon nje.
79. *[Provedba područja prijenosa]* Institucije trebaju razviti postupak za provedbu metodologije definiranja područja prijenosa koju je definiralo sanacijsko tijelo, utvrđivanje i provedbu njegovih administrativnih i pravnih obveza (kao što je, na primjer, registracija).
80. *[Utvrđivanje poreznih posljedica]* Institucija treba utvrditi i procijeniti sve porezne posljedice prijenosa te o tome obavijestiti sanacijsko tijelo. Prijenos dionica ili imovine može dovesti do problema s oporezivanjem.
81. *[Kontinuitet usluga]* Institucije trebaju u svoje priručnike o prijenosu uključiti prijelazne planove u kojima se, među ostalim aranžmanima, utvrđuju postupci za izradu prijelaznih sporazuma o uslugama ili sporazuma o razini usluga na zahtjev u skladu s točkom 22. Smjernica EBA-e o mogućnosti sanacije, provesti aranžmane za kontinuitet usluga infrastrukture financijskog

tržišta i prijelazne aranžmane koji će se primjenjivati na prethodni subjekt u skladu s očekivanjima sanacijskih tijela.

82. *[Poslovni plan]* Institucije trebaju pravodobno izraditi i dostaviti poslovne planove ili slične proizvode ako to traže sanacijska tijela. U slučaju trgovanja dionicama u okviru prodaje poslovanja, za stavljanje na tržište područja prijenosa vjerojatno će, osim velikog raspona podataka, biti potreban i poslovni plan. Očekivanja u pogledu sadržaja navedenog poslovnog plana treba definirati sa sanacijskim tijelom.

Posebni aspekti relevantni za izvršenje prijenosa za tijelo

83. Sanacijska tijela trebaju definirati postupke za neometanu provedbu prijenosa u sanaciji, a posebice:
- načine i postupak donošenja odluka za primjenu ovlasti iz članka 63. i 64. Direktive 2014/59/EU;
 - provedbu prilagodbi područja prijenosa, posebice nakon završnog izvješća o vrednovanju, kako bi se osigurali mogući prijenosi natrag na instituciju u sanaciji;
 - sve druge obveze specifične za pojedinu zemlju.

5.4 Sposobnosti upravljačkog informatičkog sustava

84. Institucije trebaju imati mogućnost dostavljanja pravovremenih i točnih informacija sanacijskim tijelima kako bi ona mogla donijeti informirane odluke prije, tijekom i nakon sanacije. Institucije trebaju imati odgovarajuće upravljačke informacijske sustave i tehnološku infrastrukturu kako bi pravodobno provele sanacijsku strategiju u skladu s člankom 11. Direktive 2014/59/EU.
85. U skladu s načelom proporcionalnosti i kako bi se podržali postupci iz točke 75 ovih smjernica, institucije trebaju na zahtjev sanacijskih tijela moći pružiti detaljne informacije o sastavnicama područja prijenosa i ažurirati podatke potrebne za prijenos, pri čemu vremenska razlika između krajnjeg datuma za informacije i datuma sanacije treba biti što manja. Razina granularnosti treba omogućiti vrednovanje prenesenih stavki odvojeno od preostalih stavki i omogućiti sanacijskom tijelu da odluči o posebnostima razdvajanja i prijenosa te da utvrdi stavke prijenosa u skladu s onim što je potrebno za nacionalni provedbeni akt.

Informacije za utvrđivanje osnovnog područja prijenosa

86. Institucije trebaju podržati utvrđivanje područja prijenosa tako da dostave informacije o razini pojedinačnih stavki (obveze, imovina i prava), uključujući:
- raspoređivanje ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja po svakoj stavci;
 - klasifikaciju stavki (kao što su vrsta imovine/obveza; informacije o drugoj ugovornoj strani i vrsta kolaterala);

- pokazatelje kvalitete imovine i rizika (kao što su klasifikacija PL/NPL, rizikom ponderirana imovina i informacije o kolateralu, visokokvalitetna likvidna imovina);
- pravne aspekte (uključujući mjerodavno pravo i priznavanje ovlasti prijenosa iz Direktive 2014/59/EU i sve moguće ugovorne prepreke prenosivosti relevantnog instrumenta);
- računovodstvene informacije (kao što su knjigovodstvena vrijednost, izvanbilančni iznos i iznos rezervacija za gubitke po kreditima), prema potrebi.

87. Sanacijska tijela trebaju razviti očekivanja u pogledu podataka o prijenosu i instrumentima prijenosa za koje se smatra da dopunjuju prethodnu točku u skladu s načelom proporcionalnosti koje se promiče Direktivom 2014/59/EU.

88. U slučaju instrumenta odvajanja imovine institucije trebaju razviti sposobnost za provođenje dijagnostičkog postupka kako ga je definiralo sanacijsko tijelo u skladu s načelima utvrđenima u smjernicama EBA-e o testovima, procjenama ili vježbama koji mogu dovesti do mjera potpore²⁰.

Podatci za procjenu međusobne povezanosti

89. U skladu s odjeljkom 4.2. ovih smjernica institucije također trebaju moći utvrditi:

- međusobnu povezanost zaštićenu člancima od 76. do 80. Direktive 2014/59/EU, uključujući: raspoređivanje sporazuma o netiranju i prijeboju te raspoređivanje osiguranih obveza i odgovarajućih kolaterala,
- međusobnu povezanost, koja nije izričito zaštićena Direktivom 2014/59/EU, kao što su, na primjer: raspoređivanje objekata u identifikacijske oznake ugovora kako bi se identificirale stavke u okviru istog ugovora i poveznice među različitim pravnim subjektima, kao što je pismo podrške,
- gospodarske i poslovne veze, primjerice: informacije o zaštiti od rizika i odnosima s klijentima; ili
- rizike od sudskih sporova.

Posebne smjernice o instrumentu prodaje poslovanja

90. Institucije u priručnicima o prijenosu trebaju objasniti na koji način mogu brzo uspostaviti virtualnu prostoriju s podacima koja sadržava dovoljno informacija za provedbu dubinske analize kupca u pogledu područja prijenosa i ispuniti očekivanja postupka prodaje sanacijskog tijela.

²⁰ EBA/GL/2014/09.

91. Institucije trebaju razviti aranžmane kojima se podržava izrada poslovnih planova, koje također možda treba podijeliti na plan za portfelj prijenosa i plan za portfelj koji ostaje u prethodnoj instituciji.

Upravljački informatički sustav za osiguravanje kontinuiteta rada

92. Institucije trebaju pokazati kako se razdvajanje, kojim se podržava operativno izvršenje prijenosa, može brzo provesti u sustavima banke, čime se osigurava kontinuitet kapaciteta upravljačkog informatičkog sustava za prethodnog subjekta i subjekta primatelj (kao što je, na primjer, razdvajanje računovodstvenih unosa) ako je to predviđeno sanacijskom strategijom i u skladu s točkom 81 ovih smjernica²¹.

Ostale sposobnosti upravljačkog informatičkog sustava

93. Upravljački informatički sustav treba biti dovoljno fleksibilan da omogući prilagodbu prenesenog područja nakon sanacije (ponovni prijenosi). Na primjer, takve se prilagodbe trebaju neometano odražavati u upravljačkim računima.

²¹ Kao i s točkom 11. odjeljka C Priloga Direktivi 2014/59/EU.